

UZVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 91 (1195) 9. gads

Ceturtdien, 1958. g. 31. jūlijs

Maksā 10 kap.

Par dažiem jautājumiem sakarā ar gatavošanos jaunajam mācību gadam

J. Veselovs,

Latvijas KP CK propagandas un agitācijas nodaļas vadītājs

Vasaras pārtraukums partijas izglītības sistēmā nenozīmē, ka var tikt pārtraukts propagandas darbs.

Partijas organizācijām šajā ziņā arī vasarā ir daudz kas darāms. Galvenais, ar ko pašlaik jānodarbojas partijas organizācijām, ir partijas izglītības tīkla komplektēšana. Jaunajā mācību gadā paredzēts izdot mācību grāmatas par marksisma-ļeņinisma pamatiem, PSKP vēsturi, politisko ekonomiju un filozofiju. Ir mācību grāmata politiskoloģijas klausītājiem. Tas uzliek par pienākumu partijas organizācijām nopietni pārdomāt, kā sakomplektēt tīklu, pārņemt ar katru komunistu un palīdzēt viņam izvēlēties attiecīgu mācību veidu.

Pagājušajā mācību gadā sakarā ar to, ka strūka vairāku mācību grāmatu, komunisti bieži izvēlējās tādu mācību formu, kas viņus ne vienmēr apmierināja, taču bija saistīta ar mazākām grūtībām. Galvenokārt tie bija aktuālās politikas pulciņi. Ar šādu stāvokli nekādā ziņā nevar samierināties.

Sevišķa uzmanība jāvelti politiskoloģijas organizēšanai, kas ir obligāta politisko mācību pakāpe komunistiem, kas nav apguvuši politisko zināšanu minimumu. Tādu komunistu katrā rajonā ir ne ma-

zums.

Jādomā, ka komunisti vairāk interesēsies par marksisma-ļeņinisma pamatu apgušanu. Pēc politiskolas tā ir nākamā pakāpe partijas izglītības sistēmā. Šo komunistu interese visādi jāstimulē.

Vairāk uzmanības jāvelti tiem komunistiem, kas patstāvīgi studē marksisma-ļeņinisma teoriju. Jāorganizē grupas, lai viņi semināros studētu tās vai citas marksisma-ļeņinisma teorijas problēmas.

Sevišķi rūpīgi jāizrauga propagandisti, kas vadīs nodarbības politiskolās un marksisma-ļeņinisma pamatu studēšanas pulciņos.

Tur vajadzīgi kvalificēti, pieredzes bagāti cilvēki.

Propagandas darbā plašāk jāiesaista partijas, padomju un saimnieciskie darbinieki, kas teorētiski vislabāk sagatavoti un labi pazīst dzīvi, praksi, konkrētus uzdevumus, ko risina partijas organizācija saimnieciskajā un kultūras celtniecībā, ideoloģiskā darba laukā.

Vasaras periodā nedrīkst aizmirst arī darbu ar propagandistiem. Pirms nodarbību sākuma viņiem jārīko semināri, kuros jāpalīdz propagandistiem noskaidrot sarežģītākos un aktuālos jautājumus. Tas arī ir viens no svarīgākajiem priekšnoteikumiem, lai sekmīgi sagatavotos jaunajam mācību gadam.

Ne mazāk kā 16 litru no govs diennakti

Mūsu lauksaimniecības arteļa lopkopji ar katru gadu kāpina piena ražošanu. Pērn mēs ieguvām divreiz vairāk piena nekā 1956. gadā. Tika izslaukti 3.456 litri piena no govs. Šogad panāksim vēl labākus rezultātus.

Šie panākumi gūti, ierīkojot kultivētās ganības, labi barojot un mitinot lopus.

Mūsu slaucējas izvērsušas sociālistisko sacensību, lai ganību periodā iegūtu ne mazāk kā 16 litrus piena no govs diennakti. Rūpīgi kopdama savas govis, V. Balan-

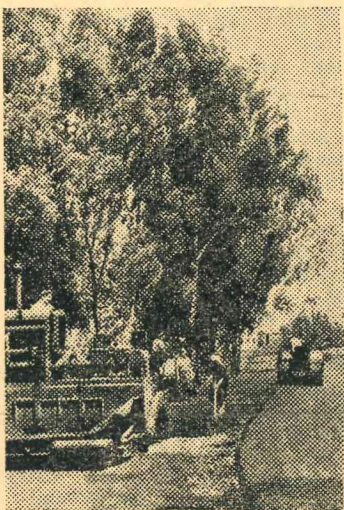
da ik dienas izslauc no katras 18—20 litrus piena. Slaucējām K. Eistere, L. Šteinbergai un citām dienas izslaukumi ir 16—17 un vairāk litru no govs.

Lai stimulētu lopkopju darbu, arteļa valde ieviesusi papildmaksu. Slaucēja, kas gada laikā ieguvusi 3.500 litrus piena no govs saņem kā prēmiju 1.000 rubļu; par katriem 500 litriem, kas iegūti virs 3.500 litru skaita, arī izmaksā 1.000 rubļu. Tādējādi lopkopji ieinteresēti sava darba rezultātos. LTA

Padomju Dzimtenē

Aug kolhoza ciema kulturālais līmenis

Kurskas apgabals. Līdz Oktobra revolūcijai Homutovskas rajona Kaļinovskas ciems bija tipisks cariskās Krievijas nabadzības stūris.

Tagad nevar pazīt agrākās vietas. Kulturāli un bagāti dzīvo vietējā kolhoza darbarūki. Pagājušajā gadā kolhoza ienākumi sastādīja 5 miljoni rubļu. Tas nodrošināja iespēju iedalīt līdzekļus saimniecības, kultūras un sadzīves un dzīvojamo ēku celtniecībai.

Kaļinovskā uzcelta elektrostacija, vidusskola, klubs ar skatītāju zāli 250 cilvēkiem, bibliotēku un lasītavu. Ļoti liela uzmanība tiek veltīta ciema labiekārtošanai.

Attēlā: ielu asfaltēšana Kaļinovskā.

Jauns māju celšanas kombains

Staļingradas hidroceltniecības institūta inženieris Minovičs kopā ar savu brāli izstrādājis oriģinālas mašīnas — māju celšanas kombaina konstrukciju. Tas paredzēts līdz trīsstāvu augstu māju sienu mehānizētai celšanai.

Kombaina ražīgums atkarīgs no tā kustības ātruma. Tā, ja agregāta ātrums ir 15 metri minūtē, 8 stundās tas iemūrē 63 tūkstošus ķieģeļu. Trīsstāvu māju ar 1000 kubikmetru tilpumu kombains uzceļ 48 stundās, aizstājot 150 mūrnieku un ap 50 apmetēju darbu.

Ļeņina kolhozā

viss pa vecam

Katru pavasari Ļeņina kolhoza lopkopji asi izjūt lopbarības — āboliņa un siena trūkumu. Tieši ar to kolhoza vadība arī attaisno niecīgos piena izslaukumus, ko kolhozā iegūst visus šos pēdējos gadus. Bet vai kolhoza brigādēs tiek darīts viss iespējamais, lai ziemā lopiem sagādātu pēc iespējas vairāk labas barības, lai reizi uz visiem laikiem izrautos no atpalcības piena un gaļas ražošanā?

Nē! Par to ka, kolhozā trūkst rūpju lopbarības sagādē liecina siena novākšanas gaita kolhoza pirmajā brigādē, kuru vada brigadieris Jānis Seilis.

Rudzētu — Līvānu lielceļa malā katrs garābraucējs ar sašutumu vēro apmēram 6

ha platībā nopļautu pļavu. Izzāvētais siens te sakrauts nelielās kaudzītēs tieši uz zemes un bojājas jau vairākas nedēļas. No pēdējo dienu lietus kaudzītes sarukušas kuplajā atālā un kļuvušas melnas. Vai šeit būs lopiem barība, par to jāšaubās.

Tikpat pavirši šai brigādē novākti arī āboliņa lauki. Ar grābekli saveltās āboliņa vālas zārdos gan sakrautas, taču sakašot mazumus, kuriem cauri izaudzis jau atāls, vairētu sakraut vēl ne vienu vien āboliņa kaudzīti. Ja kolhoza priekšsēdētājs b. Lietavnieks arī uz priekšu tā rūpēsies par lopbarības sagādi, tad arī šogad lopiem trūks barības.

A. Vigants

Traktori kolhozā strādā labi

Dienu un nakti kolhozā „Latgales zieds” ruc traktori. Šogad šie tērauda kumeļi veikuši daudz darbu.

Šopavasar no 339 ha, kas bija vajadzīgi vasarāju sējai, 1957. gada rudenī bija uzarti tikai 139 ha. Pateicoties traktoristu čaklajam darbam un tehnikai, kura kalpoja bez traucējumiem, kolhozā savlaicīgi tika veikta augsnes aršana un apstrādāšana. Kolhozs viens no pirmajiem rajonā beidza sēju. Neatslāpst arī darbs pašlaik — vasarā. Līdz 1. jūlijam traktoristi apara tīrās papuves.

Pirmo šā gada pusgadu kolhozā strādāja MTS traktoru brigāde, bet no 1. jūlija kolhozs tehniku no MTS nopirka. Lai nodrošinātu labu traktoru darbu arī turpmāk kolhoza valde nolēma mehanizatoriem par veikto darbu maksāt tāpat kā līdz šim maksāja MTS. Kā to dara praktiski? Traktora darbu uzskaita katras brigādes uzskaitvedis un ik pēc desmit dienām iesniedz ziņas kolhoza grāmatvedībā. Katru mēnesi tiks sastādīti saraksti par nopeln-

tajām izstrādes dienām un tūlīt izmaksās naudu. Pareizi noregulētā traktoristu darba apmaksa nodrošināja to, ka pēc tehnikas nopirkšanas traktoristi palika strādāt kolhozā uz līguma pamata.

Kolhoza traktoristi strādā arī tagad labi. Ar 20. jūliju ir uzsākta papuvju pārāršana.

Vislabāk strādā traktors DT-54, kuru vada traktorists A. Petrovskis un maiņas traktorists A. Lācis.

Traktors strādā jau astoto sezonu, bet uz 25. jūliju šogad jau darbu veicis 700 ha mīkstā arumā (Plāns gadā ir 1026 ha). Traktoristi apņēmušies plānu līdz gada beigām izpildīt par 120 %.

Labi strādā arī traktorists J. Bulmeisters un maiņas traktorists b. Vaivods uz traktora „Belaruss”. Uz 25. jūliju viņi traktora gada darba plānu bija izpildījuši par 172,5%. Traktoristi līdz gada beigām apņēmušies veikt divu gadu normu.

Kolhoza traktoristi ar pašu tehniku šodien strādā labi. Tā jāstrādā arī turpmāk, tad darbs šķirsies visur.

E. Kalniņš

FOTOINFORMĀCIJA

TURKU krējotavā

Līvānu pienotavas Turku krējotavā no kolhoza „Sarkanais karogs” ik dienas ieplūst ap 1700 l piena. Tas krējotavai jāpārstrādā un krējums jāsūta tālāk uz pienotavu, bet vājiens atpakaļ uz kolhozu.

Šā gada I ceturkšņa plānu krējotava izpildīja par 130 procentiem, bet II — par 107 procentiem. Tas liecina ka darbs rit labi.

Nesen krējotavā uzstādīta jauna speciāla iekārta separējamā piena sasildīšanai. Tas ievērojami atvieglo un paātrina darbu.

Attēlā: Turku krējotavas vadītāja M. Kursīte (pa labi) un Gruguļu krējotavas vadītāja L. Lāce iepazīstas ar piena sildāmo aparātu.

M. Freivalda teksts un foto

Par labu, augstražīgu ganāmpulku jārūpējās, sākot ar teļu un jaunlopu kopšanu

Viens no svarīgākajiem pasākumiem lopu produktivitātes celšanā, dzīvsvara palielināšanā, ķermeņa uzbūves un šķirības uzlabošanā ir veselīgu teļu iegūšana, to saglabāšana un pareiza izaudzēšana.

Ar teļa dzīvības pirmajām dienām, jācenšas iegūt lielus dzīvsvara diennakts pieaugumus, tie pakāpeniski jāpieradina pie lielām rupjās un sulīgās barības devām. Tikai tad izaugs dzīvnieki, kuri spēs uzņemt un pārstrādāt daudz barības un dot augstus piena izslaukumus.

Ja kolhozā „Nākotne” ik gadus iegūst augstus piena izslaukumus, tad tas panākts tikai ar mērķtiecīgu teļu un jaunlopu audzēšanu. Ik gadus teļu dzīvsvara diennakts pieaugums šeit bija 650—1000 g. Tas tika panākts, jaundzimušos teļus ganāmpulka remontam atlasot atsevišķās grupās un nodrošinot tiem lielākas pilnpiena un vājpiena devas, kā arī regulāri piebarojot spēkbarību. Tādēļ arī jaunlopu dzīvsvars atbilst elitei un pirmajai klasei, līdz ar to arī govīm jau pirmajā laktācijā ir labs dzīvsvars, bet trešās laktācijas govīm tas palielināts apmēram par 100 kg.

Jaunlopu pareizās turēšanas nozīmi sapratuši kolhoza „1. Maijs” teļu kopēja Helēna Platkāja, Kaļiņina kolhoza teļu kopējas Tekla Mukāne un Emīlija Paukste. Daudzas lopkopes teļu ēdināšanā atmetušas novecojušās metodes — putras vārīšanu.

Diemžēl daudzos kolhozos teļu un jaunlopu audzēšanai netiek pievērsta vajadzīgā vērība. Pavisam novārtā atstāti 1958. gadā dzimušie teļi un pārējie jaunlopi tādos kolhozos kā „Dzimtene”, Vorosiļova un „Padomju Latvija”. Ja slaucamās govīs Vorosiļova kolhozā kaut cik piebaro, tad jaunlopiem un teļiem, neskatoties uz to, ka ganības nepietiekošas un noēstas, papildus nedod nekā. Telītes ir neatfistījušās un vājā miesas stāvoklī. Līdzīgs stāvoklis ir arī kolhozā „Dzimtene”. Kolhozā „Sarkanais karogs” teļus aplokos piebaro ar ābolu sieni, kas nav lietderīgi, jo, pirmkārt, augošam teļam nepieciešama jauna, svaiga augoša barība, kuras pašlaik ir pietiekoši, otrkārt, tā ir daudz lētāka un izdevīgāka nekā siens.

Ja gribam celt lopu produktivitāti, krasi jāuzlabo katrā teļu un jaunlopu novietnē ēdināšanas un turēšanas apstākļi, jāizdala atsevišķās grupās vaislai audzējamie teļi un jāorganizē līdz ar ēdināšanas uzlabošanu arī dzīvsvara pieauguma kontrole. Jaunlopi jāsver reizi mēnesī, tas dos iespēju augšanā aizkavējušos teļus izbrāķēt. Visiem jaunlopiem jāpaplašina ganību platības, jo labi nokārtota jaunlopu audzēšana katram kolhozam dos krietnus ienākumus un ražīgāku govju ganāmpulku.

V. Šukute,
lauksaimniecības inspekcijas
galvenā zootehniķe

Cilvēks un kodolieroču izmēģinājumi

Vai radioaktīvie izstarojumi ir kaitīgi?

Atoma un ūdeņraža bumbu sprādzienā rezultātā rodas radioaktīvi izstarojumi — neredzami stari, kas izplatās ar milzīgu ātrumu un zināmā mērā spēj izspiesties cauri parastajiem šķēršļiem — stiklam, kokam, akmenim. Šos starus uzsūc dzīvo organismu audi. Staru ietekmē sairst dzīvo audu sastāvā ietilpstošās vielas — ūdens, ogļhidrāti, olbaltumi, tauki, fermenti un pārvēršas citos savienojumos, kas dzīvībai organismiem kaitīgi.

Tā rezultātā tiek traucēta normāla vielu maiņa un nervu sistēmas darbība. Pat tad, ja radioaktīvā apstarošana neskar iekšējos audus, organismā var rasties slimīgas parādības.

Ne katreiz saslimšanas pazīmes vērojamas jau tūdaļ pēc apstarošanas. Tās var parādīties arī daudz vēlāk — pēcnācējos. Vecākiem, kas cietuši no radioaktīvām vielām, bieži vien piedzimst fiziski vai garīgi neatfistīti bērni.

Tādi gadījumi, piemēram, ir bijuši Japānā, kur kara

laikā amerikāņi nometa atombombas un pēdējos gados izdarījuši šīs teritorijas tuvumā ne vienu vien kodolieroču izmēģinājuma sprādzienu.

Izdarot kodolieroču izmēģinājumus, dzīvos organismus uzreiz neskar spēcīgs radioaktīvais apstarojums, jo parasti šie izmēģinājumi notiek augstu gaisā. Taču tas nemazina kaitīgumu.

Vai cilvēks pakļauts radioaktivitātei arī neatkarīgi no kodolieroču izmēģināšanas?

Jā. Dabā pastāvīgi norisinās radioaktīvo vielu izstarošanas process. To daļēji rada kosmisko staru iedarbība uz zemes atmosfēru. Bez tam radioaktivitāte saistīta ar ķīmiskajiem elementiem urānu un toriju, kas ietilpst zemes garozā, un pat ar kokiem un akmeņiem. Tā kā visvairāk urāna un torija atrodas granīta iežos, tad saprotams, ka granīts izstaro vairāk nekā citi priekšmeti.

Ar speciāliem instrumentiem konstatēts, ka arī asfaltēts ceļš un ķieģeļu ēka saistīti ar radiāciju.

Ir vēl viens radioaktīvās izstarošanas avots — ķīmiskie elementi, kas ietilpst cilvēku, dzīvnieku un augu audu sastāvā: ogleklis, kālijs, radijs un citi. Cilvēks tos uzkrāj ar barību. Tā ir iekšējā izstarošana. No ārējiem (kosmiskie stari, zemes dzīles, būvmateriāli) un iekšējiem avotiem cilvēks gadā saņem nelielu apstarojuma devu, ko zinātne mēri ar pieņemtu vienību, kas līdzinās 0,1 rentgenam gadā.

Šāda neliela radiācija organismam nav kaitīga. Tādas radiācijas ietekmē cilvēks atrodas visā savas evolucionārās attīstības gaitā, kas ilgusi miljoniem gadu, tādēļ ir pieradis pie tās kā pie pilnīgi normālas parādības.

Turpretim kodolieroču izmēģinājumu rezultātā dabiskais radiācijas daudzums neatbilstīgi paaugstinās.

(Turpinājums sekos)

Humors un satira

Nātres

Jauns paņēmien pasta piegādē

— Ei Jāzēp, kur šodien ķēri pastu? — iespraudis izkapit plavas malā un norausis sasvīdušo pieri kāds vīrs pa lielu gabalu sauca, pamanījis garāmgājējam svārku keša avižu zūksni.

Uzrunātais kaut ko atklēda, bet jautājās tāi lāgā nesadzirdēja. — Ko, dzirnavās? Gateri? Ka tevī pikis, šoreiz laikam Zalānu Anna avīzes būs nometusi zirgu fermā. Lai līdz vakaram tās sadzītu rokā, vīrs, pametis darbu, pukodamies sāka apiet jau ierasto rinki.

Vispirms pa ceļam viņš piegāja pie gatera. Taču vēlī, avižu nebija. Atlika vēl divi „Pasta punkti” — dzirnavas un zirgu ferma.

Bet kā jau nojauta pateica, arī dzirnavās gaidīto avižu viņš neatrada. Cītīgais avižu meklētājs ātriem soļiem devās tieši uz zirgu fermu.

Ieraugot šeit krietno avižu zūksni, piepeši izklīda drāņķīgais garstāvoklis. Vēl labāk kļuva ap dūšu, kad nodzēlētāju avižu vidū viņš atrada visas iepriekšējā nedēļā nozudušās avīzes un sapurcītu vēstuli no rada gabala, bet uzplēšot to nupat labais garstāvoklis nošūka kā barometrs pirms negaisa. Zīmogs uz kувieres liecināja, ka vēstule nedēļu nogulējusi pastnieces somā un ielūgums uz godībām pa šo laiku nokāvēts.

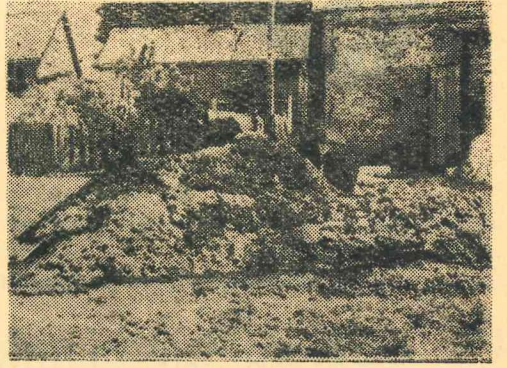
Ejot mājup viņš taisnīgā sašutumā pie sevis sprīda: „Par ko gan kolhoza „Padomju Latvija” 3. un 4. brigādes „pastniece” Anna Zalāne mēnesī saņem 25 izstrādes dienas? „Asās Nātres” cer, ka par to tuvāk padomās arī kolhoza „Padomju Latvija” valde.

Gustīte

Cik ilgi smirdēs?

Reizē ar jauno gadu Livānu rūpniecības uzņēmumu skatu papildināja Rūpniecības jaunatvērtais ādu pārstrādāšanas cehs.

Grūti uzskaitīt, cik šajos septiņos mēnešos ceha vadītājs b. Stepiņš ar saviem pušiem izgatavojis mālderu limes, hromādu, kažokādu un zoļu ādu, bet ka viņi rauj dūšīgi, par to liecina lielā atkritumu kaudze blakus ceham. Desmitām reizu dienā vīrs gumijas priekšautā no ceha iznes sasmakušas zarnu atliekas, pārstrādāšanai nederīgas jēlādas un daudz citu smirdošu lietu, ko izgāz vienā lielā kaudzē turpat ceha priekšā. Pūstošā atkritumu kaudze saulainās dienās izdala neciešamu smaku plašā apkārtnē. Nevar teikt, ka sevišķi apmierināts ar šo atkritumu krātuvi būtu pats b. Stepiņš un Rūpniecības direktors b. Smidre. Uz apkārtzīvojošo protestiem viņi jau pus gadu atbild ar

ticamu apņemšanos tuvākajā laikā netīrību likvidēt. Daudzi darbaļaudis, kas pastāvīgi cieš no šīs smirdošas, pareizi sprīzē teikdami, ka blakus pūstošo atkritumu kaudzei būtu jānomītina uz kādu laiku šīs smirdošas saimnieki bb. Smidre un Stepiņš varbūt tad atkritumu izgāšanai viņi atrastu piemērotu vietu „Asās Nātres” cer, ka ar šo antisanitāro stāvokli tuvākajās dienās iepazīsties arī rajona sanitāri epidemioloģiskās nodaļas vadītājs b. Dauksts.

Žagars

«Apburtā» celtne

Kādā pasakā bērni ar izbrīnu lasa, ka vectēvam ar vecomāti vienreiz esot izaudzis tik liels rācenis, ka rudenī vecīši nevarējuši to izraut. Palīgos nācies saukt suni, kaķi un, kad tālāk piestelgusies pele, rāceni izrāvuši. Tādā pat brīnumainā kārtā ilgākos gadus Čapajeva kolhoza izauga garāžas pamati un sienas. Celtnieki atlocītām rokām skubināja viens otru drīzāk pabeigt iesāktu celtni, bet darbs uz priekšu nekustēja. Roku šeit izmēģināja ne viens vien kolhoza celtnieks. Noraudzījies uz „apburto” garāžu, kolhoza priekšsēdētājs b. Gaševs norīkoja pie garāžas celtniecības kolhozā labi pazīstamo b. Jeranova celtnieku brigādi. Puiši

rāva gods godam un drīzi vien garāžas sienas bija gatavas. Nav šaubu, ka to pašu rudenī viņi būtu uzlikuši arī jumtu, ja garāža nebūtu negaidīti sagāzusies. Neraugoties uz lielo zaudējumu Gaševs ar Jeranovu drudzaini kala plānus kā ievirzīt celtniecības tempus vecajās sīledēs. Izdomāja. — Garāžu vairs necelsim, paziņoja b. Gaševs, — bet kad novāksim vēl nedzimušās celtnes drupas, turpat celsim kolhoza klubu. Cēla klubu, bet līdzko paaugās celtnes sienas, iezīmējās arī iedalījumi mašīnu novietošanai. Jā, divu gadu laikā Čapajeva kolhoza celtnieki vienā un tai pašā vietā ir cēlušī un neuzcēlušī garāžu, klubu un atkal garāžu.

Šo atēlā redzamo „vēsturisko” celtni ar b. Gaševa piekrišanu tādā izskatā jau pirms diviem gadiem pametuši apņēmības pilnie kolhoza celtnieki.

Vai arī viņiem nederētu tie paši palīgi, kas tik noderīgi bija vectēvam ar vecomāti?

„Akots”

Ar koncertu kolhozā

26. jūlijā kolhozā „Draudzīgais maijs” notika pusgada atskaites sapulce, kurā kolhoza valde atskaitījās par pusgadā veiktajiem pasākumiem. Sasaucot sapulci, kolhoza vadība parūpējās arī par to, lai pēc kopsapulces kolhoznieki varētu labi un kulturāli atpūsties. Šajā lietā nāca palīgā Livānu rajona Kultūras nama pašdarbnieku kolektīvs.

Ir jau vakara stunda, kad atveras skatuves aizkars un kā pirmo programmas numuru izpilda estrādes orķestris b. Griezāna vadībā. Pēc estrādes orķestra izpildījuma

dzied bb. Saleniece un Rasnace. Seko latviešu tautas dejas, dziesmas, deklamācijas, intermēdijas u. c. Vislielāko prieku sagādā mazākā un jaunākā pašdarbniece Māra Griezāne (viņai tikai 7 gadi), kura izpilda vairākus solo numurus uz sava akordeona. Koncerts beidzies, bet viens vēl nedomā projām iet, kluba telpās paliek arī gados vecāki kolhoznieki, lai paklausītos estrādes orķestra mūziku.

J. Zālītis

Redaktore H. JEROFEJEVA